

זה השער לה' דודקים יבא ט

מחזור

ראש השנה ויום הכפורים
כמנהג ספרד

עם פירוש מטה לוי בו יפרש כל
הפיוטים בסדר נכון ועם פירוש
עברי דיימש לבאר פירוש המלות
וכונת המאמרים

קאם ציט סקוור פיס עברי דיימש. היפין
פיד דודקים פיס עברי פיל בעלת אפי
גרוסקע אוקיות. אין על צדקת ספרד.

HEBREW PUBLISHING COMPANY
59-52 Eldridge St., New York.

עם פירוש מטה לוי ועם פירוש עברי שימש תרגום בנינו

עלמחזאי עגומץ טעמטל סלקטורשטו וזאמאם פארמא. טאט עס וזיט אפן אפן

פתח אלתי ואמר רבון עלמין דאנת הוא עלמין אנת הוא ענת תענות סבת תפלות
 חד ולא בחושבן . אנת הוא עקאה על דאשמי לאילנא בההוא נביעו . ותהא נביעו
 כל עלאין סתימא על כל סתימין . ביה איהו כנשמתא כנפא דאיהו תימס לנפא .
 מהשבה תפיסא בה כלל . אנת הוא דאפסית ובה בית דמיון ונות דיוקנא סבל מה דלנאו
 עשר תקינן ומרינן להון עשר ספירן לאננא וקבר . ובראת שמיא וארעא ואפסית מנהון
 בהון עקמין סתימין דנא אתגלן . ועלמין שמיא וסתרמא וכוכבא ומולא . ובראעא
 דאתגלן . ובהון אתפסיצת כגני נשא . ואנת אילנן ורשאין וננא דעבן ועשפין ותיון
 הוא דמשיד לון ופחד לון . ונגין דאנת ובערין ועשפין ונגין ונגי נשא לאשתמודעא
 סלנאו כל מאן דאפריש חד סו חבריה מאנן בהון עלאין ואיהו תתנת עלאין ותמאין
 עשר ספירן אתמשיב ליה כאלו אפריש בה . ואיהו אשתמודען עלאין מתמאי ולת דבע
 ואלון עשר ספירן . אינן אלוו כסדרן . סר בה כלל . ובר מינך גית יהודא בעילאי
 אריה וחד קעיר וחד בייני . ואנת הוא דאנהי ותמאי . ואנת אשתמודען ענת על כולא
 לון . ונת מאן דאנהי לה לא לעקא ולא ודון על כולא . וכל ספירא אית לה ים
 לתמא ולא מפל סטרן . קבושין תמנית לון דיעא ובהון אתקריאו סלנא . ואנת ליה
 דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא . וקמה לה שם דיעא דאנת הוא סמא כל ששון
 נפין תמנית לון דאתקריאו נפין לבני נפישין ואנת הוא שלימו דלהו . ובה אנת תסתק
 דמכסין עלהון ואתקריאו תתקנא דא . חסד מנייהו אשתמא סלנא ששון כנפא כנא
 דרועא ימנא . ובורה דרועא שמיאלא . נשמתא אנת הוא תמים ונא כחכמה ורועא .
 תפארת נפא . נעח תוד תרין שוקין . וסוד
 סוימא דנפא אוח ברית קולש . מלכות פה
 תורה שבעל פה מרינן לה . חכמה מוחא
 איהו מהשבה מנאיו . בינה לבא ובה חכב
 מכו . ועל אלמ תרין קתיב תנסתרות ליה
 אנהי . פה עריון איהו פה מלכות . וענה עמודא דאמעיקא צדק מלכותא דרשעא .
 אחר מניד מראשית אחרית ואיהו כחכמה מאנן צדק תרין סמני קשום היו צדק אוח
 דתפילין מלנאו איהו ים (מיח כוח יוד ת"א ברית קולש . כולא לאחנא איה מתנתג
 ואי ת"א) דאיהו אוח אעילות . ואיהו עקמא אבל לאו דאית לה צדק ורשע דאיהו
 שמי דאילנא ברועו וענפיו . כמנא ריו ולא משפס דיעא דאיהו רחמו ולא סבל
 דאשמי לאילנא ואתבפי בההוא שמי . רבון אנו סדות כלל : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ו דיד נפש אב תרחמן . מישוך עבדך אל רצונך . ירויך עבדך כמו איל .
 ושתתנה אל מור הרךך . ערב לו וירדותך . מנופת צוף וכל פעים :
 ה דור נאה ויו העולם . נפשי חולת אהבתך אנה אל נא רפא נא לה . בתראות
 לה נועם ויוה : או תתחנן ותתפא . ותתנה לה שסת עלולם :

ו תיק ויהי נא בחמך . ותוסה נא על פן אהובך . כי זה פמה ונסון
 נכספתי לראות בתפארת ענה . אנה חמדה לפי ותוסה נא ואל תתעלב
 ה בלה נא ופרוש חביבי עלי את סבת שלומך . תאיר ארץ מכלודך
 נגילה ונשמחה בה . מהר אהוב כי בא מועד ותנגו כימי עולם :

חיון ברכו את יי המברך :

קהל וחיון ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרו מעריב ערבים . בחכמה פוחם שערים
 ובתבונה משנה עתים . וסחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשפחותיהם
 ברכיש בראונו . בורא יום ובלילה . נולל אור מפני חשך וחשך מפני אור . ומעביר יום ומביא
 לילה . ומבריל בין יום ובין לילה יהוה עבדות שמו : אל מי ומס תמיד ומלוח ענינו
 לעולם ועד : ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת . תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על
 פן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשים בחקיה . ונשלח דבריו מלמוד תורתך ובמעלותיך
 לעולם ועד . כי הם חיינו ואורח ימינו ובהם נהנה יומם ולילה . ואהבתך אל תסיר
 מסיני לעוקמים : ברוך אתה יהוה אהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבה את יהוה אלהיה בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו

הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך

ודברת בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם

לאות על ידך והיו למטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ויהוה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה

את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר

ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגך ותירשך ויצטרךך : ונתתי עשב

בשדה לבהמתך ואכרת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם

ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה אף יהוה ככם ועצר את

השמים ולא יהיה מטר והארץ לא תפן את יכולה : ואכרתם מדרה מעל

הארץ הטובה אשר יי נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל

נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו למזומפת בין עיניכם : ולמדתם

אותם את בניכם לדבר בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך

ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם

דתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר . דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם

ציצית על פנפי בגדיהם קדרתם ונתנו על ציצית הפנף פתיל תכלת :

והיה לכם לציצית וראיתם אלו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא

תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו

בעשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקם עלינו כי הוא יהיה אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישאל עמו .
הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו מפה כל הערצים . האל הנפרע לנו מצרינו .
והמשלם נמול לכל אויבי נפשונו . העשה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין
מספר השם נפשונו פחיים ולא יתן לנו מנוח בלגנו . המררינו על במות אויבינו ורם
פרגנו על כל שנאינו . העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים פאדמת בני
הם . המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מהוקם חרות עולם . המעביר בנו
בין נדריים סוף את רודפינו ואת שונאינו בתחומות טבע וראו בנינו נבחרתו שפחו הוודו לשמו .
ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה עניו שירה בשמחה רבה ואמר כלם :

כי במטה פאלם יהיה מי במטה נאדר פקדש נורא תהלות עשה פלא : מלכותך ראו
בניך מועץ ים לפני משה זה אלי ענו ואמר : יהיה ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פרה
יהיה את יעקב ונאמר מיד חוק ממנו : ברוך אתה יהוה נאל ישראל :

השכיבנו יהוה אלהינו לשלום . ותעמידנו מלפניו לחיים טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת
שלוםך . ותקננו בעצה טובה מקפניך והלשינו מהרה קמנו שמך . וחנו בעדנו ותסר
מעלינו אויב דבר וחרב וקרב וקנן וקסר שמו מלפנינו ומאחורינו וקבל בנפך מסתורנו . כי
אל שומרנו ומעילנו אתה . כי אל מקד חנון ורחום אתה . ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום
מעשה עד עולם . ופרוש עלינו סבת רחמים וחיים ושלום : ברוך אתה יהוה הפורש
סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל יושביו :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברוח עולם : בני ובני בני ישראל אוח היא
לעולם כי ישבת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש :
תקנו בחודש שופר בפקד ליום חנוני כי חוק כישראל הוא משפטם לאלהי יעקב : חוק
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו **אלהי אברהם אלהי יצחק ואהי**
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :
וכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים :
מלך עוזר ומושיע וקנו : ברוך אתה יהוה מנו אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחנה חיים אתה רב הרושעים מזריר הטל :
מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ופתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר : מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך מסית ומתנה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב תרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מחיה המתים :
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום והללוך סלה :
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל מלכות ותיקך :

ובכן חן פתרה יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שפראת
וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הסרואים ויעשו כלם אנה
אהה

אתה לעשות רצונה בקרב שלם כמה שידענו יהוה אלהינו שמהקטן לפניך
עו בדרך ונבונה בימינה ושמה נורא על כל מה שפראת :

ובכן חן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך ופתחון
פה למתאילים לך שמה לארצה וישיון לעירך וצמיחת קרן לדור עבדך
ועריכת גר לבן ושי משיחה בפתחה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו . וישירים עלווו . וחסידים פרנה יגילו . ועולתה
תקפץ פיה וכל הרשעה גדה פגעשו תבדה . כי תעביר ממשלת ידון
מן הארץ :

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה לבדה על כל מעשיך . בחר ציון
משכן כבודך . ובירושלים עיר קדשה . בפתוב פדברי קדשה .
ימלוך יי עולם אלהיך ציון לדור ודור הגלגליה :

קדוש אתה נורא שמה . ואין אלוה מבלעדך . כפתוב ויגבה יהוה צבאות
במשפט . וקאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך אתה יי הלה הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו ורצית בנו . ורוטמתנו מכל
הלשונות . וקדשתנו במצותיך . וקרבתנו מלפנו לעבודתך . ושמה
נדרול ותקדוש עלינו **קראת** : כשחל לך ריה כמוצאי שבת אומרים זה

והודיענו יהוה אלהינו את משפט צדקה ותקדו לעשות בהם חקי רצונה וחתו לנו יי אלהינו
משפטים ישרים ותולדות אמת חקים ומצות טובים ותנחיתנו זמני ישיון ומועדי קדש
וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וקבור סועד ותניח תרנגל ופבדל יהוה אלהינו בין קדש לחול . בין
אור לחשך בין ישרא קדשים בין יום השביעי לששת ימי המעשה . בין קדש שבת לקדש שתי יום טוב
הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה מבשבת הבדלת ומבשבת את עמך ישראל בקדשתך .

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (לשבת) השבת הזה ואת יום הזקרון הזה .
יום (לשבת זכרון) תרוגה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
וזכרונו ופקדונו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
ירושלים עיר קדשה . וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפקידה למובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזקרון הזה . וזכרונו יי אלהינו בו למובה .
ופקדונו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים וברכר ישועה ורחמים חום ותנו .
ורחם עלינו והושיענו . כי אליך עינינו . כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מקוה על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל
הארץ בימך . והופע בחדר גאון עזה . על כל יושבי חבל ארצה .
ונדע כל פעול פי אתה פעלתו . ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשה
ושמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה : (לשבת אלהינו ואלהי

אבותינו רצו נא כמנוחתנו קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה שפגענו מטובה
 ושפחנו בישועתך. (א) ומהנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחנו בו כל
 ישראל מקדשי שמך ומהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך
 אמת וקום לעד: ברוך אתה יהוה מקדש על כל הארץ מקדש השבת (השבת
 9) ישראל יום הזקרון:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם ונתתם להם (שעה) וקרא את עבודתה לדבור ביתך
 ואישי ישראל. (תפלתם מתרה) באהבה תפיל רצון ותחיל רצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותתענה עינינו בשוקד לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המסיר שכנתנו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו צור חינונו מנו
 ישענו אתה הוא גורר נורו נורה לך גוספר תהלתך על חינונו תססירים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות קד ועל נסיד שפכך יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שפכך עת ערב
 וקבר צנתיים. טוב כי לא כלו בחטיה. ומהתחם כי לא חטו חסריר מעולם חינונו לך:
 נעל בלם ויתברך ויתרום ויתגשא (תמיד) שוקד טלפנו תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל פמים יודה סלה ויתללו ויברכו את שוקד תגדול באמת לעולם כי טוב האך ישענת
 תגרתנו סלה (האל הטוב): ברוך אתה יהוה הטוב שוקד וקד נאה להודות:

שדוסרב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מקדש ארון לכל השלום ומוב
 יודה בעיניך לברכנו ודברך את עמך ישראל בקדעתו בקל ישעה בשלום וקד:
 בספר טים ברכה ושלום ופרנסה טובה ונרות טובות ישעות ונחמות נבר ונכתב לפקד
 אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יהוה המקבר את עמו
 ישראל בשלום: אלהי ננו וכו'

כשחל ליל ר"ח כשבת אומרים וכלו גם מן אבות:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
 ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויברש אתו
 כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 חזן ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:
 מנו אבות דברו סתיה ממים במאמר. תסנה בדרוש שאין כמותו. המנים לעמו
 ביום שבת קדשך. קדשך ביום קדש לקיים קום. קדשך גבור ברוך ונורה
 לשמו בקל יום תמיד מעין תברכות. (אל) ורוב התראות ארון השלום ממנו השבת ויברך
 שביעי ומנים במלכה עם קדשך עלנו ובר למעשה בראשית:

חזן אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא כמנוחתנו קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתך
 שפגענו מטובה ושפחנו (ועלם נפשו בישועתך וסתר רגנו לעבדך באמת ותחילנו
 יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך (וישפחו כד ישראל אותבי שמך) ונחנו בח כל
 ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

קום שלם. עלינו. מירש יום. ארון עלם:

זה מען סוקמ אין שול ארין ואנמ קען דאס:

מה טובו אלהיך יעקב משגבנו תיה ישראל: ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
 אל חיל קדשך ביראתך: ואתבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתחוה
 ואכרעה אברכה לפני עש: ואני תפילתי קד יע רצון אלהים ברכ חסדך ענני
 באמת ישעה:

ארון עלם אשר מלך בטרם כל יציר נברא: לעת
 נעשה בחסדו כל אוי מלך שכוז נקרא: ואחריו ככלות הכל:
 לברו ימלך נורא: והוא היה והוא היה והוא היה בתפארה:
 והוא אחד ואין שני להמשיך לו להתבירה: בלי ראשית
 בלי תכלית ולו העה והמשרה: והוא אלי וחי נואלי וצור
 חבלי בעת צרה: והוא נמי ומנוס לי מנת בומי ביום
 אקרא: בידו אסקיד רוחי. בעת אישון ואעירה: ועם רוחי
 ניהתי יי לי ולא אירא:

(א) מילת סס יגדל אלהים ח וישתבח נמצא ואין עת אל מציאות: (ב) ותחטט

אתו ואין יחיד ביהוה ועלם ונמ אין סוף לאחרות: (ג) כחוקי הכבודים אין לו
 דמות תנוף ואינו נוף לא נסודך אלו קדושתו: (ד) סוף קדשן קדמון לכל דבר
 אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: (ה) שרף לכבודו ולא לטובתו חנו ארון
 עולם לכל נוצר. יודה גדלו. ומלכותו: (ו) כבודו שפע נביאתו נתנו אל
 אנשי סגלתו ותפארתו: (ז) נסילת סס רכס פיס לא קם בישראל כמשה עוד נביא
 ומביט את המותו: (ח) תרם מן סמנים תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו
 נאמן ביתו: (ט) סל סמנס פטרס לא יתלף חאל ולא ימיר דתו לעולמים לוולתו:
 (י) ידית כס צופה וידע סתריט מביט לסוף דבר במקדמתו: (יא) סכ וסמס נוכח
 לאיש חסד כמפעלו. נתן לרשע רע פרשעתו: (יב) סילת סמס יי שלח לקין
 היטין משיחנו לפחת סתבי קץ ישועתו: (יג) ותחית סמס ממים יתה אל
 ברוב חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה וברא
 בו נקבים נקבים הלולים הלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח
 אתו מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך אפילו
 שעה אחת: ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה:
 ותערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית
 ישראל

אחת לעשות רצונה בקרב שלם בטה שידענו ידוה ו...
עו כדך וגבורה בימינה ושקף נורא על כל מה שפראת :
ובכונן כבוד ידוה לעמך תהלה ליבאיך ותקנה טובה לדורשיך ופתחון
פה בעולם לך ששקפה לארצהו שישון לעירך ויצייתת קרו לנור עכדך
ועריסת נר לכן ושי משיקה בפתרה בימינו :
ובכונן צדיקים וראו וישקחו וישירים בעלוו ותסידים פרנה יגילו ועולתה
תקפץ פיה וכל הרשעה קנה בעשן תכדה כי תעביר ממלכת ודון
מן הארץ :

וחמלוך אלה הוא ידוה אלהינו מהרה לכדך על כל מעשיך בחר ציון
משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב דרכי קדשך
ימלוך יי דעולם אלתה ציון לדור דור הקלניה :

קדוש אלה ונורא שמה ואין אלוה מכלעדיך בכתוב ויגפת ידוה צבאות
במשפט ותאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אלה יי המלך הקדוש :

אתה כחרטנו טבד העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוחמתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלכנו לעבודתך וישקף
נצול ומקדוש ענינו קראת : כשחל ליל ריה במוציא שבת אומרים זה

תחודיענו ידוה אלהינו את משפט צדקת וקדושת לעשות בהם חמי רצונך ותתן לנו יי אלהינו
משפטים ישרים ותודות אמת חקים ומצות טובים ותנהיגנו זמני לשון ומועדי קדש
וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד סודע ותניעת הרגל ופגדל ידוה אלהינו בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישר אל קעים בין יום השביעי לשבת ימי המעולה בין קדש לשבת לקדש שבת יום טוב
הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעולה שבת הבדלת ומבשלת את עמך ישראל בקדשתך

ותתן לנו ידוה אלהינו באהבה את יום (לשבת) השבת הזה ואת יום הזקרון הזה
יום (לשבת זכרון) תרוגעה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
וכרוגנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עכדך וזכרון
ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזקרון הזה וזכרנו יי אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לבקרה ודושיענו בו לחיים טובים ובדבר ישועה ורחמים חום וחסנו
ורחם עלינו ודושיענו כי אליה עינינו כי אל קלה חנון ורחום אלה :

אלהינו ואלהי אבותינו קדוה על כל העולם כולו בכבודך ותנשא על כל
הארץ בימך ודופע פתור גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה
ונדע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אדם
ושקפה באפו ידוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משקה (לשבת אלהינו ואלהי

אבותינו

שחרית

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומד ישראל בתפארה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תנותן לעם כח
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תמעיב שניה מעיני ותנומה
מעמעי :

ידי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שמתנילנו בתורתך ונדבקנו במצותיך
ואל תביאנו לא ידי חטא ולא ליד עבירה ועון ולא ידי גכיון ולא ידי גזיון ולא
משלמנו כנו יצר הרע ותרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ונדבקנו ביוצר טוב ובמעשים
טובים ובמה את יצרת להשפיעך לך ותגנו חום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואנו ותגמלט חסדים טובים : ברוך אתה יי המלך הקדוש טובים
לעמו ישראל :

ידי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני חום ובכל יום מעני פנים ומצוות
פנים מאדם רע מוצר רע מחבר רע משכן רע וספגע רע מצין הרע מלשון הרע
ממלשינות מעדות שקר משנאת הבריות מעליה ממיתה משונה מחלים רעים
מחכרים רעים משכן המשיחית מדין קשה ומפגע דון קשה בין שרוא בן ברית ובין
שאינו בן ברית ומדינה של גידים :

אלהינו ואלהי אבותינו קדש בחרונו טוב לפניך וקברת בקדחת ישועה ורחמים משמי שמי קדש זכר
לנו יי אלהינו אהבת חסדים אהבת ידוה אלהינו את הבריות ואת החסד ואת השמחה שישבענו
לאברהם אבינו בנד הסורה ואת תענה שעבר את יצחק בנו על גבי סוכה בקרב חתונה :

בניו אשר מדברים האלה והאלהים גסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני : ויאמר קח נא את בנה את יהודה אשר אהבת את יצחק וקח לך אל ארץ
המזרח ותעלה שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך : בשכם אברהם בבוקר
והחבל את המזבח וקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבצע עצי עולה וקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלזים : ביום השלישי וישא אברהם את עניו וירא את
המקום כרחוק : ויאמר אברהם אל נערו שכנו לכם פה עם החמר ואני והנער נלכת
עד בה ונשתחוה ונשוכה אליכם : וקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק
בנו וקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואנח
השה לעולה : ויאמר אברהם אלזים דאח לו השה לעולה בני וילכו
שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלזים ויבן שם אברהם את
המזבח ויערוך את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אותו על המזבח כמעל לעצים :
וישלה אברהם את ידו וקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו מלאך יי כן
השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה דעתי כי ירא אלזים אתה ולא חשכת את בנה את יהודה ממני :
וישא אברהם את עניו וירא והנה איל אחד נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם וקח
את השל ויעלה לעולה מנח בנו : ויקרא אברהם שם המקום הנה יי דאח אשר
יאמר חום בנר יי יצאה : ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר כי

ושבעתי

והעל עליה תכונן עציים בבוקר בבוקר ועד עליה העולה והקמיר עליה חלבי השלמים: אם תמיד תגיד על המזבח לא תכבה:

והי רצון סלפניה יי אלוהי ואלוהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו ויחפר לנו על כל עונותינו ותסלח לכל פשעינו ושיכנה בית המקדש במהרה בימינו ויקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך ספי כבודך באמר:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשיריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעית ההין: עולת תמיד העשירה בזה סיני לריח ניחוח אשה ליי: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקודש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבוקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליי:

ושחט אותו על יד המזבח צפונה לפני יי ויריכו בני אהרן הכהנים את רטועל המזבח סביב:

אתה הוא יי אלוהי שהקמירנו אבותינו לפניך את קמורת הסמים בזמן שביית המקדש קיים. באשר צוית אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך: ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת והלבנה סמים ולבונה וזה בד כבד ודעה: ועשית אותה קמורת רוקח מעשה רוקח ממילה מזהר קודש: ושחקה ממנת הדם ונתתה סמנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לה שמה קודש קדשים תהיה לכם: ותאמר והקמיר עליו אהרן קמורת סמים בבוקר בבוקר בהמיכו את הנרות יקמירנה: וכתעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקמירנה קמורת תמיד לפני יי לדורותיכם: תהי רבון פטום הקמורת ביצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום פרים בשחרית ופרס בין הערבים ושלישה מנים יתרים שמחה סמנים כמן גדול מלא חפניו ביום הכפרים. ויחזירן למכתשת בערב יום הכפורים ושחקן יפה יפה כדי לקיים מצות דקה סן הדקה: ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן. הצרי: והצפורן: והלבנה: והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור: וקציעה: ושפולת גרד: וכרכום: משקל ששה עשר. ששה עשר מנה. תקדשט שנים עשר. וקלופה שלשה: וקמון משעח בודית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין. סאין תלתא וקבין תלתא ואם אין יין קפריסין. מביא חמר תורין עתיק. מלח סודמית רבע דקב מעלת עשן כל שדוא: גבי נאן אימר. אף בשה פורון כל שדוא ואם נאן בה רבש פקדה. ואם חסר אמת

מכל סמניה תיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנומה מעצי הקומה. בודית כרשינה ששפין בה את הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין לשזורין בו את הצפורן כדי שתהא ענה. ובלא מירגלים יפין זה אלא שאין מביסין בו רגלים בעורה מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק. אומר הדק הייב הייב הדק. ספני שתקול יפה ללב שמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ודרכיע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אמת ספני ספני ספני מיתה: תניא בר קפרא אומר אמת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שורים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו דעה נותן בה קורטוב של רבש. אין אדם יכול לעמוד ספני ריחה. ולמה אין מערבין בה רבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכד רבש לא תקמירו ממנו אשה ליי:

ג"ס יי צבאות עמנו משנכ לנו אלוהי יעקב סלה: ג"ס יי צבאות אשרי אדם נוטח בה: ג"ס יי תשיעה המלה יענו ביום קראנו: אתה סתר לי סצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אבי הוה סדר סדר המערכה משמא דנמרא ואלויא דאבא שאול מערכת גדולה קודמת למערכה שנה של קמורת ומערכה שנה של קמורת קודמת לסדור שני גזרי עצים וסדור שני גזרי עצים קודם לרישון מנחת הפנימי ורישון מנחת הפנימי קודם להמכת המש נרות והמכת המש נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להמכת שמי נרות והמכת שמי נרות קודמת לקמורת וקמורת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר ועד עליה העולה והקמיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולם:

אנא בכח גדולת ימנה תתיר צדקה: קבל רנת עמך שנכנו שחרנו נזרא: נא גבור דורשי יהודה כבבת שמרם: ברכם טהרם רחמם צדקתה תמיד נמלם: חסין קדוש ברוב טובה גדל עדתה: יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדושתה: שועתינו קבש וישמע צעקתינו ידע מעלומות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במעורר והיות פתנים בעבורכם וליום בראשית וישראל במעמדם ועתה בעונותינו תיב בית המקדש ובמל תמיד ואין לנו לא כהן בעבורתו ולא לוי גדולתו ולא ישראל במעמרו ואתה אומר גשלתה פרים שפתינו לכן יד רצון סלפניה יי אלוהי ואלוהי אבותינו שחט שחט חשבו וקפול וקרוצה לפניך יאלו הקרבט קרבן תמיד במעורר ועבדנו על מעמרו:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים סולת מנחת בלולה בשמן ונסכו: עולת שבת בשבת על עולת תמיד ונסכה:

איהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן מעון תזיה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אמת מהן מעכבת. שרי

מקשה לעולם ועד : ואמרנו נברך יהי מעשרת ועד עולם הללויה :
הללויה הללו נפשי את יי : אהללה יי פתיי אומרתי
לארצה בעוה"ב : אלא תבטחו בבריכים ככן אדם ישאין לו
תשועה : תצא רוחי ישוב לארצתי ביום הרעא אברו
עשתונותיו : אשיי שאיל יעקב בעוה"ב שכתב ער"י אהר"י :
עושהו לשמים וארץ את הים ואת כל אשר עם תשומר
אמת לעולם : עושהו משפטם לעשוקים נתתן רחם להעביה
מתיר אבירים : יי פותח עוה"ב יי זוקה פסוקים יי אורה
ערוקים : יי שומר את גרים רחמים ואלקמה יעוה"ב ודרך
ישעיהו יעוה"ב ומצוד : לעולם אהיה ציון ליהודי יהודי דקפוייה :
הללויה פי סוף מורה אלוהינו פי געים גאות תהלה : בוצה אהלים
נרותי ישראל רבם : תרשע לשבתי לב ומתפש לעצבותם : מתה
מקפח לפוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אמתנו וכל פח להפסיד און
מקפח : בעוה"ב עוה"ב יי משפיל רשעים עור ארץ : ענה ליי פתיחת זכור
לאלהינו בכבוד : תמכח לשמים פעמים תמכח לארץ כבוד תמצית
תרים תעיר : נתת להקשה לחמה לכני עורב אשר יקרא : לא כגבורת
חסם תפוז : לא בשוק ראשי רועה : רועה יי את ותאין את הכותלים
לחסד : שפוחו יהושלים את יי הללו אלהיה ציון : פי חזק פתיחי לעירי
לחםך פתח פתחך : רשם נבלך שכלם רחב רמים ישביעך : הללויה
אמרתי ארץ עד חזרת רוחי רבתי : רמות שול פצמב כבוד פאשר יסוד :
משולך קרתי כפתים קרתי מי עמיה : ישלח רבתי ומסם ישב
רוחי חלו מים : מציד רבתי לתקב רבתי ומשפטיי לישוראל : לא עשהו
לכל נלי ומשפטים כל ידעם הללויה :

הללויה הללו את יי מן השמים הלוהו בברואים :
תלוהו כל מלאכיו הלוהו כל צבאותי : הלוהו שבתו ונחת
הלוהו כפי פוכבי אור : הלוהו שמי השמים והמים
אשר מעד השמים : יהלכו את לשם יי פי רועה צוד ונבראו :
ועבודתם לעד לעולם חק נתתן ולא יעבור : הללו את יי מן
הארץ תגידים וכל העולם חק נתתן ולא יעבור : הללו וקיסור רוח
פארה עשהו רבתי : תתרים וכל נקעות עץ פארה וכל ארזים
תתים

יי מקלה נאות רבתי : לקש יי עוזי תהאור אף תפוז חכמי כפי חסות : רבתי כפאור
פאור פועלים אמת : גשאו נחמת יי גשאו נחמת קורם ישאו נחמת רבים : מקולות
מים רבים ארזים משגיגי יים ארזי פמרים יי : ערוהנהו נאמנו פאור קפתי נאנה
קורש יי לאורך רבים :

יהי כבוד יי לעולם וישמח יי בפעשיו : יהי שם יי כבודך
תעלה ועד עולם : כבודך שמשל עד כבודי כדףל שם יי :
רם על פל מים יי עק השמים כבודי : יי שמך לעולם יי
זכרך לידך ורוח : יי פשמים רבתי כסאו ומלכותי ככל
כושלה : ישמחו השמים והנהל הארץ והאמהו בניים כלה :
יי חלה יי חלה יי וכלה לעולם ועד : יי חלה לעולם ועד
אברו מים כארצי : יי חפיר עצמי מים רגיא מחשבות
עמים : רבות מחשבות כלה איל ועצתי יי הריא חקים : עצתי
יי לעולם תעמוד מחשבות לפי לידך ורוח : פי רועה אמת
ורחי רועה צוד ויעמוד פי ברתי יי פציין אורה לחושב לו : פי
יעקב כדתי לו יהי ישוראל לחולתו : פי ראי ישאש יי עמו
נתלת ראי יעזוב : ורועה רחום כפיר עין ולא ישחית ותכרה
לחשים אפסו ולא יעיר כפי רחמיו : יי חישיעה תכלה יענהו
כיום קר אנו :

אשרי ישבי ביתך עוד תללוה כלה : אשרי חכם שכתב לו אשרי
חכם שיי אלוהי : תהלה לרוח אדומקה אלוהי תהלה ואברכה שמך לעולם
ועד : ככל יום אברכה ואהלית שמך לעולם ועד : גדול יי ומדולק מאור
ולגדלת און חקך : דוד לידך ישבת בעשוק ונבחרתה יתרה : חדר כבוד
ולדך ודברי נפל איתך אשחת : וענוו נור איתך ונגדתי אספרנה :
זכר רב מנבך פייעו ונדקתה רענה : תנו ורחם יי ארף אפים ורחל חסד :
מול יי לפי ורחמי עלי כפי בעשיו : יודוך יי כל בעשוק וחסידך יברכהו :
פבוד מקמתך יאמרו ונבחרתך ירבה : לחודיעי ככני האדם נבחרתו
וכבוד רחמי קלכותה מקכותה מקמות כפי עול כומוסמלחה ככל דוד ורוח
ספך יי קכל תעפלים וחקך לכל תפפשים : עני כל אלקי ישפוד ואמה
נתת לחם את אבק פעתה ופחת את ידך ומשפיעי כל חר רעיו : צדיק
יי ככל דרכי וחסד ככל פונשיו קרות יי ככל קוראיו לכל אשר יקראו
באמת : רצון רחמי יעשה ואת שועתי ישמע וישועים : שומר יי את כל
אחיקי ואת כל הרשעים ישפוד : תהלה יי יתברך ויכתב כפי השם
רשיו

תמרה וקדוה ותקופה ותנועה ותהדר . פי כל בשמים
 ובארץ קדוה . המהלכה והמנושאה לכל יראש . והעושה
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בפני ובקדוה ובגבורה ובקדוה
 קדוה וקדוה קדוה . ועלה אליה מוריהם אנחנו לך ומתעללים
 לשם תפארתך (ויברכו לשם כבודך ומתקומם על פני כבודך
 ותהדרה) : אתה רואה לכהך אתה עושה את השמים לשמי
 השמים וכל עבאם . הארץ וכל אשר עליה השמים וכל
 אשר פתם : ואתה מתיה את פתם ועבא השמים לך
 מושחתים : אתה רואה האלים אשר פתה פתה פתה
 והעושה מואר פשרים ושבת שמו אכרתם ומצאת את
 קדוה נאמן קדוה :

וכרות עמו תפירת קחת את ארץ הכנעני
 תרותי האלמור והפריז והיבוכי ותמנושי קחת
 קדוה ותקום את דברך כי יצדק אמתה ותרא את
 עני אבותינו במצרים ואת זמרתם שמעת עלי ים
 סוף : ותתן אותות ומופתים בפניך וכל עבדך
 וכל עלם ארצה כי ידעת כי תידין עליהם ותעש לך
 לשם פתים רדוה : ותים בקעת קפידים ויעברו פתה
 תים פתים רדוה : ואת חרףידם השלחת במצולות
 כמו אכן במים עזים :

ויושע " פיום רדוה את ישראל מיד מצרים וירא
 ישראל את מצרים מות על שפת הים : וירא ישראל את
 תדד המורה אשר עשה " במצרים וירא הים את "
 ונאמנה פיי וכל אשר עבדך :

תדוה וכל פתמה רכוש ונפוח קנה : מלכי ארץ וכל
 לאמים שרים וכל שפמי ארץ : בדרים וגם פתויות
 זקנים עם גללים : יהללו את ישם " פי נשגב שמו לכה
 תודו על ארץ ושמים : ותרם קדוה לעמו תהלה לכה תסירי
 לכה ישראל עם קדוה תהלה :

הלקויה שירי ליי שירי הדרש תהלתו פקדה תסירים :
 ישלח ישראל בעשיו פני עיון וילכו במלכום : יהללו שמו
 במחוז פתוח וקדוה יתרו לו : פרוצה " פעמו פאר ענינים
 פישועה : יעליו תסירים ככבוד יתנו על מושפכותם :
 דוממות אל פתונם וחרב פתוח פתם : עלשית נקמה
 פנוים ומכות פלאים : לאסור מליתים פוקים ונגפידתם
 פככרי ברה : עלשית פתם מושפם פתוב הדר רואה פכרי
 תסירי תהלה :

הלקויה הלא אף פקדושי הלאוה פקדויע עיו : הלאוה
 פגבוחתיו הלאוה פתוב גדלו : הלאוה פתקע שופתי
 הלאוה פנגכי וכנור : הלאוה פתוח ומחור הלאוה
 פכנים וענב : הלאוה פתעלי שמו הלאוה פתעלי
 תרועה : פל תנשמה תהלה יה תהלה : פתמי ה :

תרוה " קעלם אמת ונאמן : תרוה " תגיון ישבח
 וירושלים תהלה : תרוה " אלהים אלהי ישראל
 עלשית נפלאות קדוה : ותרנה ישם כבודך לעולם
 ותהלה כבודך את פתה ארץ אמת ונאמן :

ותרוה דוה את " קעליה פה תהלה ויאמר דוה : תרוה
 אמת " ישראלי ישראל אבה . מעלום ועד עולם : קדוה
 ותהלה

כל בשר תפאור ותרוחם זכרה מלפנינו תמיד מן
 העולם ועד העולם אמה אלא ומפלג עדיך אין לנה
 מלך נואר ומלשיע : פודה ומציר ומפרנס ועונה
 ומרדם בכל עת צרה וצוקה אין לנה מלך עוזר
 ומבטיח אלא אמת : אלוהי הרהשנים והאחרונים
 אלוהי פרויות . אלוין פל תולדות . המהאל פרו
 והמשפחות : המנהג עולם פהמד וכיוצא
 ברהנים ויער דעה לאינום ולא יישן : המעורר
 ישנים והמקיץ נרדמים מהרהמתם והפאחלים
 פוקח עורים והמשחית אלים והמתיר אמורים
 והבמיד נפלים . והווקה כפופים . והמפענה
 געלמים לך רבדה אנדנו מורים . ואולי פנינו מלא
 שירה פים . ולשוננו רנה פהמין גלוי ושפתותינו
 עגבה כמרהבי רקיע . וענינו מאירות פשמש
 וכדת וידינו פרושות כנשרי שמים והגלנו קלות
 כאלאות . אין אנו מכפיקים להדות לך יי אלקינו
 ואלוהי אבותינו ורקדה את שמה מלפני עיל אמת
 מאלה . אלה אלהי אפיס ורבי רכות פלמים
 המכות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו
 ועמנו : מלפנינו ממצרים גאלקנו יי אלקינו ומבית
 עברם פדיתנו פרעב זנתנו וכשבע כלפנו . רעים
 מהרב היצלותנו ומדבר מלמנו ומתאים רעים
 ורבים ונאמנים דליתנו . עוד המנה עזותנו והמיר

ול

x

אין ישר מעשה וכו' ישל אלא את השמים והאמת לא
 ואתה לאמי : אשירה ליי פי גאה גאה סוס והכבו רמה
 בים : עיר וזמרת יה ויהי לי ישיעה זה אמי ואננה אלוהי
 אבי וארוממנו : יי איש מלהמה יי שמו : מרפנות
 פרעה ותליץ ירה בים ומכהר שרישיו מפני כים סוף :
 התמות יבסימו ירוו כמולות פמו אכן : ימנה יי
 גאררי בפלי יסנה יי תרעין איוב : וכרח גאנה התרים
 קסיה תשלח תיונה יאכלמו פקש : וכרות אפה גערמו
 סים נעכו כמו גור עורס קמא והמות גלבים אמר איוב
 ארדה אשיו אהלך שלל המלאמו נפשי ארוק חרפי
 העירשמו ירי : נשפת כוחה פקמו ים עליו פעופרת
 פמים ארירים : מי כמכה פארם יי מי פמוכה נאד
 פקריש נורא תולת עושה קלא : נפית יסנה המלעמו
 ארין : נחית כהמרה עם זו גאלת גהלה קעוד אלא נוח
 קרשה : שקעו עצים ותיון חיל אחו יושבי פלשת : אן
 נכהלו ארופי אדם אולי כמאב יאחזמו רעה גמונו פל
 יושבי גנין : תפול עליהם אימנה וסדר פגורו ויועה
 ידמו פאכן עד יעבור עקה יי עד יעבור עם זו קניית :
 הביאמו והמלמו פרה גהלה סכוו לשבתה פעלת יי
 כקלש ארני פוננו ירה : יי מלוד לעולם ועד : יי מלה
 לעולם ועד : יי סלכותיה קייים עלים ולעלש עלסיה : פי
 לא סוס שרעה פרכמו ובקשו פים נישב יי עליהם את
 מי הים וכו' ישלאל הלוו כנפשה פרהה הים : פי ליי
 המרובה וכו' פנינו נעל מלשיעים פרה עיון לששום את
 דה עשו וקרתה ליי המרובה וקרה יי מלה ער פל המר
 פים הרוא ירה יי אנה ושמו אנה :

גשמת פל תי הקבד את שמה יי אלקינו ורחם
 על

פל

ול

לשפוט את הארץ: מלך ליום קומו לעד. כל יוצר לפני ידעד. רם ונשא שוכן עד: מלך מושל עולם בגבורתו. ירעשו הרים מגאותו. ובאילים ירקדו מנעדתו: מלך נורא למלכי ארץ. חל תחול הארץ. מיושב הכרובים תנוט הארץ: מלך שאתו מי יעצר פה. והוא נושא כל בבת. נותן ליעף כח: מלך עמדו לדון ביום הדין. שפוט גאים בדין: מלך פלש סוד המעמיקים. לסתור עצה במעמקים. יחשוף ויגלה עמוקים: מלך צוה כפל רוח. עריצי גמי הרוח. לאפסם בשטף רוח: מלך קהל מלכי אדמה. בסערו משא רומה. יפקוד על צבא רומה: מלך רם וגבוה במשפט. ועוז מלך אהב משפט. מכון בסאו צדק ומשפט: מלך שופט צדק. לפניו יהלך צדק. להליץ בעד רודפי צדק: מלך תקיף בממשלה. ובסאו

ממה לו תלח

להתועד מלכס: כל יום לפני יעד. כן אדם והן כל הנבראים. יסמוך לפני לים סדן. סקרס טהר רם ונשא. הוא שוכן עד. ומתמיד בסמחו כנבראים וכן יעדו לפניו כל הנבראים לפי שמתד כבתו כסם: מלך מלך טולס בגבורתו. הקבלה כנמשל ביום סדן כל הטולס בגבורתו. לו ירעשו וירקדו כרובים ונכחות. מלידת סדן: מלך מלך. סקרס ירלי ומליס. למלכי ארץ. חיל התול סארן. תאלו תללו וליסם תל ויפני סארן: מרכב כנבראים מלידת סקרס על ידי שחכר זכר כני בגלות סול סמס כפ אל כפ: פספ סארן. תמסוסה סארן: סארן. סידה וליסם: מי יער סה. פי ים סה תלנר וכסול חילת ליום הדין: סוח ליק סה. ליסיל ססס עיפס סוח לסס כח לכלול וכסול חילת חס סדן: מלך עמדו לדון. תמסס ומלרין כדים על פי"ה

גאם איז הוק אק כער הוקן ער רועט אייביג אק איז משגיח אוף דער נועלם פליג גאם גועלטיגט איפר דר נועלם סיס עין שטארקייט די ערנע ועלן שטארקן פון זיין גרוסקייט אק אזוי די ווינד ועלן זיי שפרינגן פון זיין גלייבן פליג טראפן גאם האגן פארקם די מלאכים פון דר ערד. יאל ציטערן וועט פאן ציטערן די ערד פון פון גאם קום ער ויזם צווישן די מלאכים וועט דיא ערד גלייטשן פליג ציטער וועט קאנן דר לייטן זיין פארקם לעמיד לכא אק. ער טראגט די גאנצן נועלם סיס פליג ער גיס צו דיא סיריע פה. פליג גסה גאם פון וואס זיך אין דיין פון דיא רשעים אין דעם קאן אז ער וועט רן עין דיא וועלם וועט ער שטיפען דיא רשעים סיס דעם מרת הדין גיס סיס דעם סבה הרחמים: פליג זיש גאם וועט אוף דעקן דעם סוד פון די רשעים וואס פון גארן ויצר עצה אין דיא מיטעניש וועט גאם וייער עצה כגלה זיין ליום הדין ער וועט אנקלעקן אק אוף דעקן די טיפע זאקלעס צו גאם גיבוי אלי די וייטן פון דר נועלם די רשעים ארס צו רינגלן זיי סיס אשטארקן ווייטן וועט ער איז אזו שטארק ווי וואסר וועט פון פלייזט פליג ער לעמיד לכא וועט גאם איין זאקלן צואשטפסן אלי ויצר פון דר ערד ער וועט פאפעלן אוף דעם הערשאפט וועט אין היקל פליג ער גאם איז הוק אק דר הוקן דורך דעם שקלום וועט ער טוט קאמשי די שטארקייט אק די כסמלה איז אין זיין האנד סוט ער דאך אליס סיקלום שיקלום זיין שטאל איז זון גבריית סיס גרעכטיקייט אק משפט פליג שיש גאם איז אקעקער שפט פאר אים גיט דאס גרעכטיקייט

תלה למעלה: ומלכותו בכל משלה: מלך הנתת חלד מהביטו. מרעיד יסוד בהביטו. בכל משומט מכמו: מלך הר בכל פועל. בכל מה יפעל. במטה ובמעל: חן מלך אלהי עולם. המליכוהו עם עולם. יי ימלוך לעולם: קדוש:

כשתל כחול

כשתל בשבת

כל יודק ותכל לשכתוק ותכל יאמרו אין קדוש כני: תכל ירוקטוק סלה יוצר תכל: האל הפותח בכל יום דלתות שערי סודו וכוונת חלונו רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה ומאיר לעולם כולו וליושבי שפרא במרת תרחמים: המאיר לארץ ודדים עליה ברחמים. וכמוכו סחדש בכל יום הקיט מעשה בראשית: מה רבו מעשיה יי כלם בהקמת עשית סמלה הארץ קניניה: המלך המרוסם לבדו מאז תכשוכה ותמפאר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו. ארון עמו צור משגבנו כגן ישענו משגב בעדנו: אין ערוך לך ואין וולתך. אפס בלתך וטי דוסה דך: אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה. ואין וולתך מלכנו לחיי העולם הבא. אפס בלתך גואלנו לימות המשיח. ואין דוסה לך משיגענו לתנחת המתים:

אל. ארון על כל המעשים. ברוך וטבורך בפי כל הנשמות גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סוככים הודו: המתנאה על מיות הקודש ונהדר בכבוד על המרבה זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים סלא כבודו: טובים מאורות שפרא אלהינו יצרם בעת בכינה ובהשכל. פה ונבונה נתן בהם להחיות כושלים בקרב תכל: סלאים זיו ומפיקים נונה נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם וששים בבואם עושים באיטה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה ורנה זכור מלכותו קרא ל שמש נורה אור ראיה והתקין צורת הלכנה ושבח נותנים לו כל צבא כרום. תפארת ונדרה שרפים ותיות ואופני הקודש:

לשמו

ממה לו

גבוה ומלי למולס כלידי: מלך תחת חלד מסיטו. סארן ילה מן תר כמ ונצל סקרס חוקר ווסס כלל נכרס (לדלות) ככל זרות מוכנו אל סקרס: מרעיד יסוד. סעול: כסטיטו. ככל סס יספל. כסס כן סנברלים אכר כמסס וכמסל: מלך חלס פוטעס מכו. כרס מטי ס פוטעסות ככל סארן (דיס כירי טי): מולס סמלטיטו פליכס חלס. סס סולס. וסמלדו. ס' ומלך לעולס: גרעכטיקייט סקל' צו זיין פון די וועט יאן נאך גרעכטיקייט פליג חקף גאם איז שטארק סיס גועלטיקייט און זיין שטול חס ער דר הוקן אובן אויסקל אינויין קינעדיק גועלטיגט איפר דער גאנצן נועלם סיס חס גאם סאכט ציטערן די ערד פון זיין קוקן ער סאכט ציטערן די וסדות סיס זיין קוקן אוף אלץ פוח שונען זיין זינג קען ער איז טשגיט אוף אלץ דינג פליג ער גאם פארשט אונ וועטם נאך אין אלי צערק אין אלץ וועט דר בענטש סיס ער איז משיגת אוף אלי בראים וואס אובן אונ אונן זאגן. פליג זיש דאס וואס ער איז גאם איפר אלי וועלן זיין בארן קינגן אים דאס פאלק שפרא. קס זיי יאגן:

כשתל

כשתל בשבת

החיות ישדרו וכרובים יפארו ושופרים ירונו ואראלים יברכו בני כל חיה ואופן
 וכרוב : ויהאפנים והיות הקדוש . ברעיש גדול סתנשאים לעופת שרפים לעופתם
 משבחים ואוכרים : ברוך כבוד יי ממקומו :
 לאל ברוך נעימות יתנו למקה אל חי וקנס זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו פי
 הוא לכדו מרום וקדוש . פועל גבורות עושה חדשות . בעל מלכות זרע צדקות
 סעמית ישעוה בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים פי לעולם חסדו ודתקינמאורות
 משמח עולמו אשר ברא : אור חדש על ציון סאיר וגוה כלנו יחד בטהרה לאורו :
 ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה ויתירה חמלת עלינו . אבינו מלכנו
 בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שפחתו כה ותלמדם חקי חיים לעשות רצונה
 בלבב שלם כן התנו ותלמדנו : אבינו אב רבחנו המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
 בינה להבין ולהשפיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי
 תסוד הורתך באהבה . והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו
 לאהבה וליראה את שמך למען לא נבוש ולא נבלם ולא נכשל לעולם ועד . פי כשם
 קדשך הגדול הגבור והנורא במהונו נגילה ונשמחה בישועתך : ורחמיך יי אלהינו
 וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד : מחר ותבא עלינו ברכה ושלוס מידה
 סארבע בגמות הארץ . ושכור עול הננים מעל צאננו ותוליכנו מידה קוממיות
 לארצנו : פי אל פועל ישועות אהבה וכוונת בחרתם מכל עם ולשון וקרבנותו מלכנו לשמך
 הגדול סלה באמת ובאהבה להודות לך וליתתך באהבה ולאהבה את שמך : ברוך
 אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה :

יחזיקו אל מלך נאמן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אהבת את יהוה אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ויהוה אחד דברים האלה
 אשר אנכי מצוה היום על לבבך ושונתם לבניך ודברתם כם בשבתך בביתך ובביתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך ותנו למזכרת בין עיניך : וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשערך :

והיה אם שמעו השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
 יהוה אלוהיכם ולעבודו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטרי ארצכם בעת יורה
 ומלקוש ואספת דגנה ותירוש ויצרתך : ונתתי עשב בשדה לבחמתיך ואכלת
 וישבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלוהים אחרים ושתחיותם
 לכם : וחרה אף יהוה ככם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן
 את יבולתה ואבדתם מחרה מעל הארץ המטה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם ותנו למזכרת
 בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר כם בשבתך בביתך ובביתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך :

מען ירפו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם פימי השמים על הארץ :

ואמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על בגדיהם לזכרתם לזכרתם ונתנו על ציצת הבגדפתיל
 תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 זנים אתייהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת וצדיק ונכון וקנס וישר ונאמן ואהוב ותכיב ונחסד ונעים ונורא ואדיר
 ומרומן ומקובל וטוב ויפה הדבר יהוה עלינו לעולם ועד . אמת אלוהי עולם מלכנו צור
 יעקב מנו ישעו : לדור ודור הוא קנס ושמו קנס וכסאו נכון ומלכותו ואמונה לעד
 קיימת : ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו
 נעלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ורע ישראל עבדיך :
 על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקנס לעולם ועד : אמת ואמונה חוק ולא
 יעבור : אמת שאמת היא יי אלהינו ואדחי אבותינו מלכנו מלך אבותינו נו אלנו
 נו אל אבותינו ויצרנו צור ישענתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד
 אלהים ואתה סלה :

עזרת אבותינו אמתה הוא מעולם מנו ומישע לדם ולבניהם אחריהם בכל דור
 ודור : ברום עולם מושכך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש
 שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו : אמת אמתה הוא אדון לעמך ומלך
 גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אמתה היא ראשון ואמתה היא אחרון ומכלעדיך
 אין לנו מלך נו אל ומישע : אמת סמורים נאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו :
 כי בבוריהם הרגת ובמורך ישראל נאלת ויס סוף להם בקעת נדדים טבעת : וידידים
 העברת עברו ים ויכסו מים צריתם אחד מהם לא נותר : על זאת שפחו אהובים
 ורומטו לא ונתנו יודים זמירות ושבותות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי
 וקנס : רם ונשא גדול ונורא משפיל נאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי מרום מוציא
 אטורים ופודה עניים ועוזר בלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אלו : תהלות
 אל עליון נו אלם ברוך הוא ומבורך שמו משה וכני ישראל לך ענו שירה בשמחת
 רבה ואמרו כלם :

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדוש נורא תהלות עשה פלא :
 שירה חדשה שבהו נאולים לשמך הגדול על שפת הים יהוה מלם
 תודו והמליכו ואמרו : יי ימלוך לעולם ועד :
 צור ישראל קימה בעזרת ישראל ופדה כנאכה יהודה וישראל ונאמר נו אלנו
 יי צבאות שמו קדוש ישראל : ברוך אתה יי נאל ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון נו אל חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא
 נו אל לבני בגינם למשע שמו באהבה :

דשנה. גוחה פקדה בראש השנה רבבה היום אני גרונה. הנני עגומה בכלות עדנה. ותחתם בצדק לבר היות עגומה: זאת כהתבשרה הושקדה. תלות פני צח שקדה. מרם קראה מיד נפקדה. יצחק כל שומע זאת שמתה. כי גרמודה ללא עת צמתה. לה כל שמעו אם הבנים שמתה: קצאה השקט אתרי בלותה. גתתרשה בנשר

מסח לוי
מקרא: פה קראו פיר נקדש. סוף סמול: יחזק
מקרא: פה קראו פיר נקדש. סוף סמול: יחזק
מקרא: פה קראו פיר נקדש. סוף סמול: יחזק
מקרא: פה קראו פיר נקדש. סוף סמול: יחזק

פח קינר צום האבן איז ויא צו לעצמן קאמן געעם מיט יאקער. מייד קאמ איר אום דער האם איר גראבט אום ראש השנה? בקיח ויא הם גירעם ניימטעל איה ראג גמשיטם וערן דען איה פין פירעריב נוייל מיין יגינג המ שון בשקלם דם איז פיר געליים. אז ויא גיתתקת גינארן דרה אדרע גרעקטיקייט ויא זאל גיט ויין פאר בוגרין פון קינר: ויא אז טען קאמ איר דם מבשר נוען דם ויא פיר פאקיאן דעם פח הולקה. ויא הם גהילט תפלה צו קאן פיר קאמ וסם ער איז לוקר. אג אזי ויא הם פנינען צו רופן קאמ אזי ויא באלד גראבט גווארן יחזק עם הם ויה גיפריים ווערעם האם גאר גהערט ויא ויא איז פרייליק. דאס אזו איין אייגנאקע פרא אז קינר הם אז דער צייט צוא דער עלטר גישקראעט קינר לי פיל וייגר האבן ויה צו איר איין גלאבליט פרי צוא וערן דעם וואגער מיט ויערע אויגן אג האבן גוואגט עם מקרם דאס מוסר פון דא קינר סעג ויה פרייגן דען נאך איר עלטר האם ויא גיפון אראנג ויא אז בנייעט גווארן מיט איר שייגהיים ויא איין ארטר קאמ ער פאנייט ויה אלי יאר מיט גיע

כשחל בשבת

שמו מפארים ענת תבדו. גערץ באראלי קודש הלוי. ובהיכרו פבור אומר כולו. קודש:

הון דיני ישימו כל בריותיו. וידעו כי גדלו גבורותיו: מה זכר עשה לנפלאותיו:

הון הציב ויקה אבן פנתו. נחליאל. עבור לשעשע באימתו: מה זכר דעולם בריותו:

הון ורשם בחוק נת הגיוני. בכל שנה ושנה לזכור זכרוני: מה לזכרון בתובל:

שומרי מצותיו עוד ישוכח כבצרון. גדרים יכאז בתבשר ויתרון. בתשכב נישמע וכתב בספר זכרון. קודש:

הון זבח קודש כהובשר אז בעיניו. רגל תמורתו איר להקריב לפניו: מה אחר נאסו פסקה בקרניו:

הון הקם הניטיו לתקוע בזה חודש. יום זה אם יקרה כשבת

יוצר ליום א של ראש השנה כד 47
בנותה. ששו שרות ללותה. עליו ושישי עבודה נקרא. פצו עדיה רני עקרה. צמקו שדיהן ועוד בם יקרה: קשת רוח אשר הועקרה. רופאה לקן תשעים בנתפקרה. שלהה פארות ולא שקרה: חון תפן בנצרים אשר חוללו כהיום. ושלוש עקרות שהפקרו בזה יום. תצדיק בצדקתם מנהלך איום:

צאצאיה בן פקוד לטוב היום קדוש:

מסח לוי

אחזיקתה מללא מנחה: פלו ושישי שטרס נקרא. כמכור שרם קדחת בסי כל פלו ובמחי בלו אחזו חלו סכי תכות פלו ובמחי כי בתחלה פלו פייס: פרוס. ואחזו רני שקרס קומי דוי כניגון את מקרה לך כמכר: למקו מדיסן. אל בויס מלא סאמיט לס ואמרו רלו וקן וקנס סכילו סאסוי מן סטוק וחו מדיס בויס סוף אמר אכריס לברס גלי דדין וספסו עם ססוי דדיס טבעיס חלב סבו מטיטס והכילו כלם בויסס להקין כי מתיכשו דדיס: ועוד כס יקרה. סטשו לס ויתר כבוד ויקר גדול פיי נס עם: שרס

פעדען פשו די הארינקעס האבן ויה גיפריים צו באהעקסן ויה צוא איר. איה איר איז גואגט גווארין (שלישיש) פריי ויה אג נאיי לויקסיג. ויי האבן גיפריים ויקר מול אג האבן צוא איר גואגט זינג אג לוב קאמ דוא ע קרה צמק אג נאך אגס איז צוא איר גשען. דא בריסם פון אנדערע וייגר זענען איין גישריקסין גווארן נוייל ויי האבן גיט גנרובט דם נאל ויין אפס דם אנעלבע אלטע ליים זאלן קעגן סולדי ויין אג דם קינר איז געוויס נאך אפדקער. הם קאמ גמאכט איכע בריסם אזו ויי צוויי קוואלין מילך אג ויא הם ויערע אלי קינר אן גוויגן אג מיט דעם איז שרה נאך מער חשוב גווארן קשת שרה ויאם הם גהאט אשוער גימיט נוייל ויא איז נוען איין ע קרה איז ויא געבילט גווארן צו נאציג יאר אזי איז נוארן גפארשט פון קאמ אג האם איר די בשורה מבשר נוען דרה אטלאך אז ויא וועט האבן אזין. עליה ויא הם גישקט צווייגן אג הם גיט גפעלשט. דם איז גימיטס ויא הם גהאט גיטע פרוקע קינר פון קאמ זאלקס דך קערן אן די צווייגן. דם זענען זעקס יוסף שמואל וסם ויי זענן ראש השנה בשאפן גווארן אג דריי עקרות ויאם ויא זענן גראבט גווארן אין דעם סאג דאס איז שרה רחל חנה פון ויער (כח וועגן זאלקסונאם גירעכט סאבן. דא ישראל וסם ויי האבן צו ריר דוא שרעקליכר קאמ:

כשחל בשבת

בשבת קודש: מה זכרון תרועה מקרא קודש:

הון מבועז אם בחור יבואכם. צווי לתקוע בכל גבורכם: מה יום תרועה ויקה דכם:

שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם צוין שחקים שפר. ותפכ לוי משור פיר קודש:

הון ירום צור ישעי בפיר אמים. חשוף זרועה לתושיע ממתקוממים: מה מלכותך מלכות כל עולמים:

הון כהגלותך לעין כל שכנה להועד. קהלות זרבות בפיו להעד: מה יסודך לעולם ועד:

יצר ליום א של ראש השנה

סלף סמלם סבחה . ליועג תרעגה . האל קדוש :
סלף זכור אחו קנן . לתוקעי לה יזום בקנן טרא נקדוש :
אאפיר נור איום . בשלוש קדשה ביום . גבורי לח
נדלה . כהרווה בבית רגילה . הוגי הגנה המולה . ותקוהו
כמה לו

סלף סמלם סבחה . ליועג תרעגה . האל קדוש :
סלף זכור אחו קנן . לתוקעי לה יזום בקנן טרא נקדוש :
אאפיר נור איום . בשלוש קדשה ביום . גבורי לח
נדלה . כהרווה בבית רגילה . הוגי הגנה המולה . ותקוהו
כמה לו

סלף סמלם סבחה . ליועג תרעגה . האל קדוש :
סלף זכור אחו קנן . לתוקעי לה יזום בקנן טרא נקדוש :
אאפיר נור איום . בשלוש קדשה ביום . גבורי לח
נדלה . כהרווה בבית רגילה . הוגי הגנה המולה . ותקוהו
כמה לו

סלף סמלם סבחה . ליועג תרעגה . האל קדוש :
סלף זכור אחו קנן . לתוקעי לה יזום בקנן טרא נקדוש :
אאפיר נור איום . בשלוש קדשה ביום . גבורי לח
נדלה . כהרווה בבית רגילה . הוגי הגנה המולה . ותקוהו
כמה לו

כשחל בשבת

חון לה יאתה כבוד ועוז חגוים . חלד וכל שזכניה וכל
האיים :
סלף כי לא יראה סלף חגוים :

שכמי סקוראף געה ותמשל . גמישות צרים בהתיוף לגשי . גתה לז
נדבוכה ומישל . קדוש :

חון ממות צרים שפר והבחידם . זריוה קבץ והנם
תפרם :
סלף זכור גתה קניה קדם :

חון נדיבי עמים ינוחמו בכפלים . קמיהם על פגימו גלה
שולים :
סלף זכור יי רגני אדום את יום יהושלים :

חון סלול מסלתינו ישר לצעור . ובן יקרה קרסול לא
ימעור :
סלף כנסת זכור אופרט עור :

שבותנו מסחוק עלות לסר קדשו . ונפאקנו תמיד כדביר מקדשו . כי זכר את
דבר קדשו . קדוש :

חון קרית משוש היבל ואולם . מזבח ישיב וכלי שרת
בולם :
סלף יאסלוף לעולם :

חון שמים וארץ ירגנו לשמו . יערות ימחאו בף להגעטו :
סלף כי פקר יי אח עם :

חון תוקף אראלים וכוכבי צפר . תהלות יתנו שבת
לשבת

יצר ליום א של ראש השנה

בהלל ומלה . זוכר לעד זכויות חדשונה זמר חיות . טוב
עומם טורח . יחדוהו בחדוש ירח . פויבש כל פעמים .
לכל אף להשים . משרתי בחיל מורא . נבחם הללו נורא :
שרפי סביב סערה . ענו למעביר עברה . פליאים פצחו
פה . צלצלו הכל צופה : קהלות עם קדושים . רוממוהו

כמה לו
סלף סמלם סבחה . ליועג תרעגה . האל קדוש :
סלף זכור אחו קנן . לתוקעי לה יזום בקנן טרא נקדוש :
אאפיר נור איום . בשלוש קדשה ביום . גבורי לח
נדלה . כהרווה בבית רגילה . הוגי הגנה המולה . ותקוהו
כמה לו

וערפר יבר דעם נום נענדקמ אייג די זכיות נאלט איר איין גישם שוכח נעפן אז ווי די זכות הקדש
עוב דעם ניוון נאם נום סראגמ די סקא פון אלי בשעפלט איינציג ויין נאמן אין דעם יום טוב וענן
די לבנה בעניים ויה דם אזי ראש השנה . טבש נאם נום האקם איין אלע זארין בעש אים ער נאל אוף
אוגי גים טאן קיון זאכן . קשטי איר סלאבים וואם דיין נאם מיס שרעקליע ציטערניש . לוקם דעם
פארקטיגן נאם איינע אנקענע די אנדעש סעי דא שרפים וואם נענן אראם דעם שטערעם פון נאם נאגמ
שינה צוא נאם וואם לאום איפר גיין דעם זאכן . קליאים איר הינדליקע סלאבים שפיגם די טייל מיט
אקהנגערקע לוב צו נאם נום נעקם עלם דיין : קליה איר זיילעק קהלות יקשרת די חובם נאם וואם

כשחל בשבת

להשפר :
סלף הללוהו בתקע שופר :

כל ישרי חבל ושוכני ארץ . יאמרו תמיד תודיל . לעשות בארץ ונתה יי
לסקף על פי הארץ . קדוש :

חון וקהל ישפוט תביל בצדק . ולאמים במישרים . האל
קדוש :

חון וקהל והוא באחד ומי ישיבנו . ונפשו אותה ויעש .
נרא וקדוש :

אתה לפועלי צדק . ביזם הנבחר מעש להבדק . נאותו
מאוד גדלה דרה ענותו לפי הגדולה : הוא ארון העולם

ומי הקשה אליו וישלם : זוכר הולך בתום . חונן ועושה
דין יתום : מהור מרזם ונשא . יפה בעתו הכל עשה :

כביר לא ימאם . רנבוה בעיניו נמאם : מפואר רוכב
ערבות . נונה נגדו ואיש להבות : סועף בתרבות שגונות

עבור יתומים ואלמנות : פועל אדם ישלם . צר פהומשים
אלם : קנה הכל ברחמים . רם ומשפיל רמים : שופט

רבבות רועשים . שמע קול שופר . תאזין ואשמעה תופר :
חיון תשלים שופרות בחר הקודש . ואשליש קדשה
בקודש : מלך זכור וכו'

מהחיון יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד :
אדירי אימה יאדירו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ברואי ברך יברכו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
גבורי גובה יגבירו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ד והרי רולקים ידובבו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ה מוני המולה יהללו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך

מטה לוי
ורמחו כרכבות אלפי ישראל פחד ורעם : כהן קול שופר . תאזין
שמיעת קול שופר : והאשמעה תופר . ועיו כהן השם תאמץ :
הנהג שופרות כשר הקודש . התקף ג"ס כשופר ו' לקשת גליות
ו' לשחר טעמים ו' לתחיית המתים :
אדירי פלדירים טכסרל סוקרלס חומס : יחוקו
והילים
ארום אים ששדקמן פיל טועקדי מלאכים שמי די שמימע פון רעם שופר ואלטמו פרנעמן און דיא וינד
נאר הורך רעם טר ששערס ווערן געשט רוא ואלטמ דריי מאל גלאן שופר אויף רעם הייליגן פארג פון
ציון . אויך מאל ציון צו וואסלן די ישראל אין ארץ ישראל . דס אגנדי מאל צו דר שרעקון דיא רשעים .
דס רישע קאל קתנה סתים צו וין רענקממאל וועל אוך דריי קדושות ואגן אין בית המקדש אמן :
אדירי איהר די וואס זענן שטארק אין גאטס פארבט לזן גאט מיט וין שטארקייט און ואגן מיט
אקול גאט וויאזאל די מלאכים ווען גלאן גיארן פון פליז באקוקנאט מיט קול און ואגן גאט
דס גקנינגט : גמר דיא שטארק הוכי מלאכים לזן וין קראפט מיט אקול און ואגן גאט וועט קנינג :
ווי דיא ברענדיגע מלאכים ווס שפרינגן צאא ואגן שירח וויא ריידן לוב צאא גאט מיט קול געט דיא
רושענדע פולקן מלאכים לזן גאט מיט קול : מלא דיא מלאכים וואס זענן גאטס טרל און דיא חיות

כשהל בשבת

יצוריו בחנינה . תמים פועל אל אמונה : שופטי ארץ
כתהו . מפחדו יבהלו ויתמהו . עושה משפט עמו ותהלה
בוקדמם מפני ועמו : גדיבים ברכוקם יחילו . באשר
מישפטו פעלו : רחאה כל העלמוות . יושב בגבהי מרובות .
צופה כל נולדות . הופש כל העתירות : קורא הדורות
מראש הקרי לב לתור ולדרוש : חיון זכר ברית ראשונים .
קיים שבועה לאתרוגים :

ישפוט תכל בגדק . ולאומים במלשרים . האל קדוש :
די יעד טייטס פון און געט :

נ תילים ותיות יועדו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ז וכרי זמירות יזכרו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ח חכמי חידות יחכנו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ט פסרי מפוחים ימכסו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
י ורשי יקרה יישירו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
כ פירי כח יכתירו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ל בושי להבות ילכבו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך

מ מעימי מלל ימללו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
נ וצאי נוני ינצחו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ש רפים סוכים יסללו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ע ערבי עזי יענו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
פ פחדו פלאיה יפצחו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
צ באות צאנה יצלצלו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ק קלות קדש יקדישו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך
ר רבבות רבבה ירבנו בקול : יי מלך יי מלך יי מלך

מטה לוי

והילים . כל מנוס : ותיות סודת : יועדו . יתמו ויתחמו בקול . מלל ישראל המשיחיים מילים נפישים ימללו . ידכרו : מלאי מנוס .
זוכרי ו' . ישראל סוכרים לאור פל כלום טעמס לוס : הכני
חיות . מלחיס סודטים חרות וסודות : יתמו . יחוקו : טעפרי
טוחים . שרי מעלה טעמס כטפת ב"ש" : יעטמו . יקטנו ויקתנו
מלאווק : ימלחו . יתחמו פיוס : נכחות וזני ישראל סוכרים
סח . מלאכיס סכח דכלסס : ימחורו . ימחו סכח : לטובי לסבות .
מלאכיס ט' . כלסכ אש : ילטו . ילמרו ככל לכ : משיחי
הקדוש ואמקו ויה איון צו לזן גאט מיט קול : יידי די ווס גרענקן צו וינגן צו גאט אויף די גרים ווס ער
מאט . וי וינגן וין לוב מיט קול : ספי די קא זענן עוסק אין סודות היורה שפארקן די לויב מיט קול :
פארג דיא הערליכי מלאכים וואס זענן פשאפן מיט גאטס פויקט וי צירין וין לוב מיט קול : יידי דיא
ישראל ווס האבן נאקמ דיא טייגרי תורה ויא טיען רעבט פארשינגן גאט מיט קול : פרי דיא גאגן
קרעקטיגע מלאכים קריינגן גאט מיט קול גישי די מלאכים וואס זענן גקליידט מיט פלאקן לזן גאט
מיט הארץ : פנישי די וואס וי רעדן זיסע רייד ריידן ויירלוב מיט קול טגי די מלאכים וואס פינקלען
אגן לייקען ואגן קרעפטיג שירח מיט קול : שקאס דיא ברענדיגע מלאכים קאס ריינגן ארום העם פסא
פכוד לזן מיט קול טגי די ווס ליינגן פאר די גועץ פון דר תורה שריינגן וי לוב מיט קול : יידי די ווס
פארקטיון ויהפ ריני וויגנד טפען זיגער מול צו לזן מיט קול : זצאית דיניי פולקן שפאן ראס ווי דיא

שקביה שקרבנות ישננה בקול :

תאמרי תראצת תמויה בקול :

תאמרי תעורר ותנו בקול :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

תאמרי תאמרי תאמרי תאמרי :

פקודה עקרי :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

כרם עמ :

ישראל בכגוני מחזקה. וברמות שבמים מעזקה. וכן כתפו
 שכן בחזקה. ובם אשענה ובם אתחזקה: כי בשבתו בפסא
 לשפמי. יעמדו כלם לפני שופמי. להדמים בשופר בעל משפמי.
 להליץ בעדי ולזכות ישפמי וכמשפמי הגוים בלי לשפמי. כי
 לאור יוציא משפמי. ונוגה כאור תהיה בהשפמי. ראשו פתם
 פו לצדקי לבושיה בתלג חור לנקי: ושער רישיה בעמר נקי
 בנקה לא ינקה לנקי. באומר ימלט אי נקי. והוא רוכב בערבות
 מבחימי. ויושב בחדרי תימן בבקי. בגבול בנימין בצלצה
 לנקי: ורגלי תהיות אשר במישור ערבות ועד למעלה למעלה רבות
 ומלסיל לברוך ממקומו מרבנות. ופורהות ומשיקות סריחה להרבות
 להצדיק במשפמי אלפי רבבות. כמראה בוקר צות ושבות ומראות

תמונת

ספר לוי

ספר לוי: וכלה ספרים מעוקק. שנת הכנסים ספרים
 סוכה לפרט כענת סוכה לכל: וכן ספר. של כמעין סוכה
 סוכה: כחוק. כוכות כחוק וספר לוי לוי לית וקצת וכן
 ספרים ספרים ספרים: וכן ספרים וכן ספרים. סוכה כל לוי
 ספרים ספרים: ויגדו כלם. מלי יצר: לפי סוכה לספרים
 כספר. לספרים: כספר ספרים ספרים: כל הספרים: וספרים
 ספרים. ספרים ספרים ספרים: כפי ספרים ספרים ספרים
 לטע: כי לאלו וילוי ספרים: וכן. ספרים ספרים: וכן
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים

ראשו ריא תורה וואם אין ויא אפיו. גאלדענע צירוג צו זין קאפ. ואל מיר מצדיק זין.
 זין קלייד וואם אין ויא שני אין דא האר פון זין קאפ ויא ריינע וואהל. ואל מיר
 ריון מאבען פון מינע תקאים. האקטישער ריינינג נאר דעם פערל תשובה. ואל ער מיר
 רייניגען אפילו אויב זיין תשובה אין גיט אין נאנצען. והוא אה נאם מיון דערליכטיגער ווס
 בייט אין הימל וואס הייסט ערבות וואס דארטען זענען דא אוצרות פון צדק ומשפט. אה
 ער זינט ויא אהן אפיקי אין דאס תדרים פון פיה המקדש וואס אין אין הימל אין דרום
 זייט אנהענגען דעם פיה המקדש וואס אין דעם געגנטען פון פנימל פון צלצה דודלין
 וכות מיר צו רייניגען. ובלי אה דאס מיר אין דעם געגנטען פון פנימל פון צלצה דודלין
 ערבות. אה כעודען לויב צו נאם וואס אין געלויבט פון זין אהן אה זי צושפרייטען ווייניג
 פריגלען קמבר צו זין ריא תפלות פון ישראל. אה בענטשען דר פריגלען גיט צו זינגען זין
 מקמבר אויף ישראל זענדלעך מויערען. ישראל זאקען גערעכט פריגלען אין משפט. בקרא
 דר טיהת מקלט ליון אה שיערע דעם אהן אזוי ויא פונקטן. אה בענטשען דר וי זאק גיט

יוצר ליום א של ראש השנה
 המנוח דמיון מתחבאות ומטיפות. כנופת רשפי שלהבות להעשות
 נהר דינור אש להבות: ועל ראשית נמוי במורא. דמות רקיע בקרת
 הנורא. ושמי מעונה מקום מה נורא. ולשם אתה שרא נורא. וממעל
 קרקע באבן יקרה. כמראה אהן ספיר כס תפארה. ובו יושב עומת
 אורה. הוצב מפיו תלמוד תורה. ומשם שומע שועת עתירה. ומימינו
 אש דת כתורה. ושם זימן לש חלונות. בצד ראשי הכרובים במעונות.
 כי נרד אותם החלונות. יאזון תפלות ויקשיב תתנות. פעמים פתוחות
 ופעמים צפונות. כן עתים הם להתענות. בעת רצון להתחלה וליענות.
 וכשתפוצ החם לשעות ולענות. יגור רפתהו אותן החלונות. ויצא
 כמ אלה ושמנה מאות. המליצים ילשו משפט לנאות. ויקברו תפלות
 מלכות נאות. ותתנם בראש אלוץ העבאות. ככתר ונור בראשו
 להראות. עשות כמו למורה אות. ביום הרעשה מופת להראות. ואז
 אלים ישלשו קדושות. שתים לעם קדוש מתפרשות. ואתה בראש
 קדוש מקדושות. וקדוש בקל מיני קדושות: ומרד גיפת שפי קדושות

ספר לוי

ספר לוי: וכלה ספרים מעוקק. שנת הכנסים ספרים
 סוכה לפרט כענת סוכה לכל: וכן ספר. של כמעין סוכה
 סוכה: כחוק. כוכות כחוק וספר לוי לוי לית וקצת וכן
 ספרים ספרים ספרים: וכן ספרים וכן ספרים. סוכה כל לוי
 ספרים ספרים: ויגדו כלם. מלי יצר: לפי סוכה לספרים
 כספר. לספרים: כספר ספרים ספרים: כל הספרים: וספרים
 ספרים. ספרים ספרים ספרים: כפי ספרים ספרים ספרים
 לטע: כי לאלו וילוי ספרים: וכן. ספרים ספרים: וכן
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים
 ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים: כספר ספרים ספרים

זעקו די תורה פון דר ענינה אה פון ענינה רוב פון זיה פראינים עיינים פון פלאקטיגען פונקטן.
 זך פון עיקרם גבאקם עייניקלעך פון פלאם פיער וואס די רשעים תעין דארטן נסשפט: ואל רשעים
 אהן איקר די קעס פון די היות און גנינים עיו וי אקבקיבר איז אהן איקר אים איז דר היסל מעונה דר
 ערם פון פאררטיגן נאם אהן נארען רשעים גייט אים ליכטיגייט ויסמא אהן איקר דעם הימל און און הוה
 אטייערד עשין אטייער קעמל די ריא גאליקע פון עספר עשין די יאס אהן אהן רעם עשיל ויעם נאם
 אטייערד און ליכטיגייט ער דאקט אים זין מוד די לעגער פון הורה תפם און פון דארטן הערם ער
 דם נשני פון חסדה. אהן פון וינאקעך נאקט איז די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 זי פר דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס
 אהן דארטן פונקטען איז די עיקר זי די קעס פון די גריקען פארדיגע הורה. אהן דארטן רעכנס

נ א אם חטאה נמשכה ובערה
 נ חומיה יגורו בשבתה על כסא
 נ הכסא יפניע לרוכב במרפבת
 נ יושר יליצו בעדינו חיות

כאש :
 אש :
 אש :
 אש :

היו או בקול בעש גדול אדיר וזקן משמיים קול מתנשאים לעמת שרפים .
 לעמתם פרוק יאמרו : פרוק פרוק יי טקקונו : טקקונו טלכנו תפיע . ותמרוק
 עלינו פי סחפים אנהנו קה . סתי תמרוק בציון בקרוב בימינו לעולם ועד השבון :
 התגבל ותתקדש ברוך יושלים עירך לדור ודור ולגנצח גנצחים : נענינו תרומה
 מלכותך פדךר האמור גשורי עוף על ידי נור קשים צדקה :

אחד קדוש אש אוכלה
 בווערות מוענות כסאה מראיהן בנחלי
 נ אותך במחנה רעש . ואחר הדעש
 דוגמת שכנה בעין חשמל מתוך
 הלא בהראותך נתת זרועך
 ו יתתו וימסו משנאיה כדונג כפני
 עו מיום תקע תרדי דברה
 חלים ורועדים מדינה נשפמ
 טעמים יפון בקמורת . נתון על

אש :
 אש :
 אש :
 האש :
 באש :
 האש :
 באש :
 באש :
 באש :
 האש :

יושב

כמותם של סוללים שחלקים סוללים סקקיה ברעם גדול ואחר הכעס
 אש . ויחר הכעס כל סוללים יתה אש מפי סחיות וסוללים :
 דוגמת סכר . דומה טען סמלסמלס מתוך סכס : סלל סכרוותך
 מות ולועך סכס . נתת לטן חוק כמו חיות גזש חרבוט תקיף
 גטרות : וחתו ועשו סמללך . יסחדו וסמו כדוג ספי סכס :
 ועו מוס תק . ל ויס ספדסה סכס סמחה סחד : מוס תק .
 מוס סין סוקקט ט : סרדי זכר . אלו יסכל ספדן אל
 זכר טי וסחוריס מדכ טי סכס סכס : חלים וסודים סדין
 כסע . וס סקיה סמכס אס סכרוס לדין ועל סס זס סיד לטן
 כספס וסאסו סמחוכס סס סכרוס : סעסס יטן סקקרות . דטרס
 סקקיה : סחוק סמכס רעס . מוס וסכס וסמכס כל סקקיה
 סמחה

במה לוי

ואלו וך אנפלקען או ריין ויצו אף רען שסאל דאס פייגער וסמל און דער כסא הקבוד קעט זאל קעסן
 הקבית דר בייט טיט בייטונג דס פייגער און רעכט פארטיקייט ויי זאלן פיר שפערען פון אונד רי סיות רי
 דא ועגן פון פייגער :

אוי אײניג איז דר הילדער נאם און פייגער ווס פיר ברענעם פייגער סמחה די ברענדיג קלאקיס ויא
 סראגען ריין שטאל איבע נשטאלט איו או קילן פייגער נאמח ריין הערשאפט איואין דר שאר פון סלאכיס
 ויא שטארקעם און נאך רעס שטארקס איו פייגער ויסה גלייך די שכינה איו איו נשטאלט שטל דס איו
 סמלחה אס פייגער זאל פאר וואו או ריין וייטון בייגער שטארקע קנאקס פון פייגער ויסה איו וי ווערן
 דר שטארקן און זו ריין בייג פייגער או אונטער פיר רעס פייגער וס ויי פיר וואוילטן איו דר שטארקן פיר
 רעס פאן דס קען קלאקט שייג . די ווס דר שטארקן פון ריין ריין או אפייגער חלים ויא צויערן און דר
 שטארקן פיר ריין ריין דר ריבט מיט פייגער פקסס איר כויד זאל אן געבויט ויין אז דס קמורת דס קען גיבט

יוצר ליום א של ראש השנה
 י חשב מיעוט חלכם ודמם בניהוח מן
 ב אשר מעש איתן . מוצל
 ליום צרה יועמד לבאי במים
 מערכת ערך . ובידו מאכלת
 נ ינו ביה ינוצלו ממדורת עצים
 סעו אחריה במדבר בנתות עמוד
 ע זה אהבתם תזכור . רשפיה רשפי
 פ לאיה ידע השפי . יחדך בעניית
 צוערקה גם היום תענה . הויני נת
 קנא לעירך היתה לשריפת
 ר צף שכנה בתוכה לכבוד סביכה חומת
 שעה שועת עמך . בית יעקב
 ת שכלל היכל קדשך מהרה ואל
 ת מימיה ימליכנה כמלאכי רוח משרתי

לא 61
 האש :
 מאש :
 ובאש :
 ואש :
 ואש :
 אש :
 אש :
 אש :
 אש :
 אש :
 אש :
 תתיאש :
 אש :

היו סתי תמרוק בציון בקרוב בימינו לעולם ועד השבון : התגבל ותתקדש

במה לוי
 יתגלה כמותם של סוללים שחלקים סוללים סקקיה ברעם גדול ואחר הכעס
 אש . ויחר הכעס כל סוללים יתה אש מפי סחיות וסוללים :
 דוגמת סכר . דומה טען סמלסמלס מתוך סכס : סלל סכרוותך
 מות ולועך סכס . נתת לטן חוק כמו חיות גזש חרבוט תקיף
 גטרות : וחתו ועשו סמללך . יסחדו וסמו כדוג ספי סכס :
 ועו מוס תק . ל ויס ספדסה סכס סמחה סחד : מוס תק .
 מוס סין סוקקט ט : סרדי זכר . אלו יסכל ספדן אל
 זכר טי וסחוריס מדכ טי סכס סכס : חלים וסודים סדין
 כסע . וס סקיה סמכס אס סכרוס לדין ועל סס זס סיד לטן
 כספס וסאסו סמחוכס סס סכרוס : סעסס יטן סקקרות . דטרס
 סקקיה : סחוק סמכס רעס . מוס וסכס וסמכס כל סקקיה
 סמחה

אוי רעס פייגער יושב עם זאל ויין נאכט די מינערונג איר דס און איר חלב או גענשטיין פון פייגער דס
 ויין דיא קרפנות בייש די רעכט פארטיגט ווערן פון רעס שטארקן אברקס דר דא איו ווארן פשערקט
 איוס אור פשטום פון פייגער לויס צום טאג פון צרות זאלן דיא שטיין צו ישראל וואס קאפן צרות און
 נואקר און פייגער שיקת איו אן רעכטונג ער הט אן גרעכט אברקס און ויין האנד וואו דר חלוק און
 פייגער גיך וייני קענד דורך ריין וכות פייגער ויין פשערקט פון וואונג האלק און פייגער דאס איו
 דס גיהנס פייגער וניא ועגן געזען נאך דיר ישראל און דער פדכר בענה דורך פירגן פון אנויל אס פייגער
 פון איו שטארקייט ריבשאפט דו זאלסט גרענקן איבע פינגן פון דער אהבה ברענגן אז דיא פינגן פייגער
 פליגד בייני וייער ער הט לאון וויסן אלדעו השפי ער דס גאייניגט דיר דס דיא האקט גענשטום אים
 און דר סכרמל מיט פייגער צוקר בייני שרייער ישראל און היינט דו זאלסט ענשפון דיוואס לערנין
 תורה די הייסט דת וואו גאטמא רעכנין צו בייגער שטאם רייזיליס וואס איו פיר ברענגן פון פייגער כפ
 פהעפט ריין שטיקיה און איר צו קבוד מאך גרינגס הערום ויושלים אונזער פון פייגער זיי קער דיר צום
 גקעם פון ריין פאלק וואס הייסט ביתועלב אש שפיל דוא זאלסט קניד פקססן ריין הילדין פאליש
 און זאלסט דיר גוט קניאש ויין דר פון תשיבד בייני גאנצו צויערן ויין קעלן קעלן דיר וויא קלאקיס
 און ווייך און כאער ווס ועגן פייגער :

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו
התקונו וכוונתו לא להתירנו פאלהיה וכוונתו לא לתת לנו

תפלת ראש השנה

גוי קלם ותתפלה ותתפלה (תמיד) שקה מלכנו תמיד לעולם ועד :
וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

וכל החיים ידוה סלה וינתנו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל
ישנעתינו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :
אלהינו ואלהי אבותינו ברבנו בכרחה המשולש את כתר הברכה על ידי משה עבדך האמונה מפי
אתר ונניו . פהים . עם קדושה באסור : וקבכה . יי וישמרה . יאר . יי קניו אליה ויחנה . ישי . יי קניו
אלה . השם רק שלום :

שים שלום טובה וברכה תיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמה ברבנו
אבינו כלנו פאחד יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת תיים ואהבת
חסד וצדקה ורחמים וברכה ורחמים ותיים ושלום ומוב ידעו בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוב עוז ושלום :

בספר תיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזירות טובות ישועות ונחמות נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום :
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אם שבת ואם פק גים אבינו מלכנו :

וי קניו חיים וישלום ורחמים וברכה וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמה ברבנו :

- אבינו מלכנו המאנו לפניך : אים פתכנו בספר פרנסה וכלכלה
- אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה : אבינו מלכנו פתכנו בספר זכיות
- אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך : אים פתכנו בספר סליחה וסחילה
- אבינו מלכנו חדרש עלינו שנה טובה : אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בברוב
- אם במל מעלינו כל גזרות קשות : אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך
- אבינו מלכנו במל סחשכות שונאנו : אבינו מלכנו הרם קרן משיחה
- אבינו מלכנו דפר עצת אויבנו : אבינו מלכנו מלא ידנו מברכותיך
- אם פלה כל צד ומשמון מעלינו : אבינו מלכנו מלא ארסמינו שקע
- אם סתום פיות מסמינו ומקטרינו : אים שמע קולנו חוס ורחם עלינו
- אבינו מלכנו פלה דבר וחרב ורעב ושבי : אים קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
- ומשחית ועון ושמך מבני ברייתך : אים פתח שערי שמים לתפלתנו
- אבינו מלכנו מנע מנפה מנהלתך : אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו
- אבינו מלכנו סלח וסחל לכל עונותינו : אים נא אל תשיבנו ריגס טלפניך
- אבינו מלכנו סחה ותעקר פשעינו : אבינו מלכנו תהא השעה הזאת שעת
- ונחמתינו מנגד עיניך : רחמים ועת רצון מלפניך
- אבינו מלכנו סחוק ברחמיך רבנים כל : אים חסד עלינו ועל עולמינו וטמינו
- שמרי חובותינו : אים עשה למען הרודים על שם קדשך
- אם החזירנו בתשובה שלמה לפניך : אים עשה למען סבוחים על יחודה
- אם שלח רפואה שלימה לחולי עמך : אבינו מלכנו עשה למען פני באש
- אבינו מלכנו קרע רוע נור דינו : ובמים על קדוש שמך
- אבינו מלכנו זכרנו בזרון טוב לפניך : אבינו מלכנו נקום לעצמינו נקמת נס
- אבינו מלכנו פתכנו בספר חיים טובים : עבדך השפוק
- אם פתכנו בספר נאוהה וישועה : אים עשה לפענה אם לא למענו

תפלת ראש השנה

אבינו מלכנו עשה למענה ורושענו : תגבור ותגורא שנקרא עלינו :
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך רבנים : אים קניו ונענו כי אין כנו מעשים עשה
אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול עמנו צדקה וחסד ורושענו :
דער חן ואנכ קריש עלם

יתגדל ויתקדש שמיך רבא . בעלמא די ברא ברעותיה ומליה מלכותיה . ונצמח
פזר קניה ויקריב משיחה . בחיכון וכימיוכון וכחי דכל בית ישראל בעלמא ובוכן
קריב ואמרו אמן . תהא שמיך רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא . יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ותנשא ויתתדר ותגלה ויתתלל שמיך דקדו שא בריך תהא : לעילא
ולעילא מפל ברכתא ושירתא תושבתתא ונחמתיא ואמרון בעלמא ואמרו אמן :

קיל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :
חיו ותקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבותהון די בשמיא ואמרו אמן :
קיל קבל שם יי מבורך מעמך ועל עולם :
תהא שלמא רבא מן שמיא ותיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
קיל קניו מעמי וי עושה שמיה ואקני :

עושה שלום בפרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

דיא קטריס ואנו דא ריגס (שיר של יום) נתיגס קניו ניק (תפלת ספק) :
איידיע קניו נתיגס אים דיא ספר תורה ואנכ קניו דאם :
אתה הוצאת לבעת פי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :

אין פמוך באלוים אדני ואין כמעשיך : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור : יי טלה יי סלה יי ימליה לעולם ועד : יי עוז לעמו ימנ : יי יברך את
עמו בשלום :
אכ רחמיים חסיכה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : פי בך לבד
פתחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים :

בשעת פקן נתיגס אים דאם ספר תורה ואנכ פקן דאם :

ויהי בנסיכ הארון ויאמר משה קומה וי ופוצו איביך ונוסו משנאיך
מפניך : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים : ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל בקדושתו :

פן סנפאלס אים שבת ואנכ פקן גים רבשי סת קין יי מרות אונ אמיל ופקן וק טת או וי ואנו דאם ית :

יי אל רחום ותנון ארה אפיים ורב חסד ואמת נוצר
חסד לארפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה : נפ
רבנו של עולם מלא משאלות לפי לשוכה וחסד רצוני ותן שאלתי
ומחול לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי ביתי . מחילה בזכור .
מחילה ברחמים ומחירני מחטאי ומעוני ומפשעי . וזכרני בזכרון טוב
לפניך ופקדני בפקדנת ישועה ורחמים וזכרני לחיים טובים ארוכים
ולשלום ופרנסה טובה וכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבוש ועושר וכבוד
ואריכות ימים לחנות בתורתך ובמצותך ושכל ובינה להבין ולהשפיל
עמקי סודותיה והפק רפואה שלמה לכל מכאובינו ותברך את כל
מעשה ידנו ותגזור עלינו גזירות טובות ישועות ונחמות ותכפל מעלינו

הפטרה ליום א של ראש השנה

יהי לפניך יידיים ולחנה אין יידיים : ועלה האיש והוא מעיז מימים ימימה
להשתחוות ולזכות ליי צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כחלים לוי : והי
היום ויזכה אלמנה ונתן לפניך אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ולחנה יתן כנה
אחת אפים כי את חנה אהב ווי סגר רחמה : וכעסמה צרתה גם פעם בעבור הרעמה
פי סגר יי בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה כרי עיונה בבית יי בן תבעימה
ותחכה ולא תאכל : ויאמר לה אלמנה אישה חנה למה תכבי ולמה לא תאכלי ולמה
יבדע לכבדך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים : ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
שתה ועלי הכור יושב על הכסא על מנות חיבל יי : והיא כרת גפס ותתפלל על
יי וככה תכבה : ותדור נדר ותאמר יי צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי
ולא תשפח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליי כל ימי חיו וזכרה
לא יעלה על ראשו והיה כי הרפתה להתפלל לפני יי ועלי שטר את פיה : וחנה
היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ותשכבה עלי לשפורה :
ויאמר אליה עלי עד מתי תשפרכי הסירי את ייגך מעליך : ותען חנה ותאמר לא
אדני אישה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפוך את גפשי לפני יי : אל תתן
את אמתך לפני בת בלעל כי מרוב שיחי וכעסי דברתי עד חנה : ויען עלי ויאמר
לכי לשלום ואלתי ישראל יתן את שלתך חס א אשר שאלת מעמי : ותאמר הקצא
שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לזרבה ותאכל ופניה לא היו לה עוד : וישכמו
בבוקר בשפתחו לפני יי וישבו ויבאו אל ביתם הרטתה ידע אלמנה את חנה אשתו
ויזכרה יי : והי לתקפות הימים ומרר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מיי שאלתי : ויעל האיש אלמנה וכל ביתו לזכות ליי את זבח הימים ואת נדרו :
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד ימל הנער ותביאתו ונראה את פני יי וישב
שם עד עולם : ויאמר לה אלמנה אישה עשי תשוב בעיניך שבי עד נמלך אתו אף
יקם יי את דברו ותשוב האשה ומינק את בנה עד נמלה אתו : ותעלה עמה כאשר
נמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונגל יין ותבארה בית יי שלו והנער נער :
וישחמו את הפר ויביאו את הנער אל עלי : ותאמר כי אדני הי גפשה אדני אני
האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יי : אל תגער חנה התפללתי ויתן יי לי את
שאלתי אשר שאלתי מעמי : וגם אנכי השאלתיה ליי כל הימים אשר היה היא
שאל ליי וישחמו שם ליי : ותתפלל חנה ותאמר עלין לפי בני רמה קרני בני רחב
פי על אויבי פי שמתתי בישועתך : אין קדוש בני פי אין בלתיך ואין צור פאלתינו :
אל תרבו תדברו גבהה נבחה יצא עתק מפיכם כי אי דעות יי ולא ילי סי נתכנו
עלכות : קשת גבורים חתים ונכשלים אורו חיל : שבעים בלחם גלפרו והעבים
חדיו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה : יי ממת ומתיה מוריד שאור
ונעל יי מוריש ומעשיר משפיל אף מרום : מקים מעפר דל מאשפות ידים אכין
להשיב עם נדיבים וכסא כבוד יתחם פי ליי מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי
חסידו חיייו ק ישמר ורשעים בחשך ירמוכי לא בכח גבר איש : ייתו מרובו מרבו
עלו עיו ב' שמים יבעם יי ידן אפסי ארץ וימן עוז למלכו ויהם קרן קשיתו :

המפמור אומר הברכות

ברוך אתה יי אלוינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל תדחות האל
נאמן האומר ועושה המדבר ומקים שכל דבריו אמת וצדק :

ברכת הפטרה ליום א של ראש השנה

נאמן אתה הוא יי אלוינו ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אחר לא ישוב
ריקם כי אל מלך נאמן וכחמן אמת : ברך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו :
רחם על ציון כי היא בית חינו ועליבת גפס ושוע במערה בטינו : ברך
אתה יי משמח ציון בכניה :
שמחנו יי אלוינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במערה
יבא ויגל לפני על כסא לא יושב זר ויא יחלו עוד אחרים את כבודו : כי בשם
קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד : ברך אתה יי מנן דוד :
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום ישפת חק געל יום הזכרון חנה
שנתת לנו יי אלוינו לקראתה ולמטה לכוזר ותפארת :
על הכל יי אלוינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל חי
תמיד לעולם ועד ודברך אמת ונקים לעד : ברך אתה יי מלך על כל הארץ מקנש
השבת וישראל ליום הזכרון :

הם יקראו את שפתיהם ויקראו יי

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני ריחי
וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא זרעא תיא וקומא זרעא
די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אוריתא למרגן ורפנן תבורתא
קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל לדישי כלי ולרישי גלותא
ולרישי מתובתא ולדינידי בבא לכל תלמידיהון ולכל תלמידיהון
ולכל מאן דעסקן באוריתא מלכא דעלמא יברך יתהון יפיש חיהון
ויסגי יומיהון ויתן ארכה לשניהון ויתפרקון וישתובון מן כל עקא ומן כל
מרעין בישין : מרן די בשמיא יהא בסעדיהון כל זמן ועדן ונאמר אמן :
יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני ריחי
וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא זרעא תיא וקומא זרעא
די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אוריתא : לכל קהלא קדישא הדין
דברביא עם ועריא מפלא ונשיא : מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש
חיהון ויסגא יומיהון ויתן ארכה לשניהון . ותתפרקון ותשתובון מן כל
עקא ומן כל מרעין בישין : מרן די בשמיא יהא בסעדיכון כל זמן
ועדן ונאמר אמן :

מי שפירך אבטיטו אנדקם יתק תעלב . הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות
הקודש . הם וישיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם . ומי שמתירם בפי כנסיות לחפיה ומי שבאים
בתוכם להתפלל . ומי שמתנים נר למאור ויין לקראש ולהבדלה . ואת לאורחים וצדקה לעניים . וכל
מי שעוסקים בצרכי צבור באמת . הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם . ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל
נפש ונקלה לכל שום וישלח ברכה וסאלסה בכל מעשה יריקם . עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן :

סדר תקיעת שופר

פאר תקיעות שופר זאנט מען דעם סומור יוכן מאל:

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תהתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלפניו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם: כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

תפלה לתקוע מהארי ולליה

יהי רצון מלפניך יי אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הנבזר והנורא שתשלח לי כף המלאכים הסהורים משרתים הנאמנים בשליחותם וחפצים לזכות את עמך ישראל המלאך הגדול (פצפציה) (פצפציה) הממונה להוציא זכויותיהן של ישראל בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר ואת המלאך הגדול (תשבש) המלאך הממונה להשמיע זכויותיהן של ישראל להבעות את השמן בתקיעתם ואת המלאכים הגדולים (הדרניאל) (סנדלפון) הממונים על התקיעה המעלים את תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך (שמיאל) הממונה על תרועה ואת המלאך (תרסטאל) (תורסטאל) הממונה על (תשרית) להיות מזמזמים בשליחותם להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך ותמלא על עמך רחמים ותתפלל באפרו של יצחק אבינו הצבור על גבי המזבח ותתנהג עם בניה במדת הרחמים ותפגס להם לפנים משורת הדין וזכור להם עקידת יצחק לדורו כי אתה אל נאמן וזכר הברית: ברוך אתה זוכר הברית:

צריך ליזכר קודם התקיעות רמיושב אלו הפסוקים כדי למתק הדינים:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:

ויאמר ששה פסוקים אלו שרית קרע שמן:

קולי שמעת אל תעלם אזנה לרוחתי לשועתי: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה: ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: טוב מעם ודעת למדני כי במצותיה האמנתי: נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:

אחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו ולא יוציא השמות מפיו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו גמי משפט שקובת אלו השמות היוצאים מפה אל

סדר תקיעת שופר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו גמי משפט שקובת אלו השמות היוצאים מפה אל תפלה לתקוע מהארי ולליה

ויאמר מקודם פסוק זה עלה אלהים בתרועה: און למטת כלם וכלם של כרמת כלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהתינו וקיימנו ותיגענו לזמן הזה:

סוד לתקוע כל ימין ג' פיו גס יי סומור יוכן למעלה:

- תקיעה . שברים . תרועה . תקיעה
תקיעה . שברים . תרועה . תקיעה
תקיעה . שברים . תרועה . תקיעה

שב

קשרק בנימטריא דרמט וסוף מלל חל סכרת למעלה וסוף סל על סקלס:

יהי רצון מלפניך שתקיעת השרת שאנחנו תוקעין תהא מרובת בירועה על ידי הסבור מרטיאל כלשם שקבלם על ימי אלהי ולי וישוע שר הפנים ושר סמים אקמלא עלינו ברחמים: ויהי עשה בעל הרחמים:

- תקיעה . שברים . תקיעה
תקיעה . שברים . תקיעה
תקיעה . שברים . תקיעה

שב

קשרק בנימטריא דר וסוף סל על סכרת שרשיח וסוף מלל חל (תקשיק):

יהי רצון מלפניך שתקיעת השרת שאנחנו תוקעין שתעשה עמך סכנה להיות עולה ויולב פדו עלינו סכנאות תעשה אמת את למובה אקמלא עלינו ברחמים ברוך אתה בעל הרחמים:

- תקיעה . תרועה . תקיעה
תקיעה . תרועה . תקיעה
תקיעה . תרועה . תקיעה גדולה

קשרק בנימטריא אליה תבניא וסר למכ וסוף מלל חל (קריק) ובנימטריא ישעיה חל סל על סכרת בנימטריא:

וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבעלי אלו המלאכים היוצאים מן השופר ויהי תקיעה וסן השברים וסן התרועה וסן השרת וסן השרת וסן הרת לקני קסא כבודך וקליצו פשו זכרתי לכפר על כל האמיט:

חן וקול אשרי העם יודעי תרועה יי באזר פניה יתלכזו: כלשמה יגידון כל היום ובצדקתך ירזמו: כי תפארת עזמו אתה זכר צונך תרום קרננו: אשרי יושבי ביתך עוד יתללך סלה: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו: